

REZUMATUL TEZEI DE ABILITARE
CU TEMA:
SISTEME COMPLEXE DE COMANDĂ-CONTROL
ÎN OPERAȚIILE MULTINAȚIONALE
Candidat: lt.col.conf.univ.dr. Niculai-Tudorel LEHACI

Contactul meu cu mediul universitar debutează în anul 1994, când am început cursurile Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, unde am descoperit o lume fascinantă a ideilor și provocărilor. A fost o provocare care mi-a trezit dorința de a deveni, la un moment dat, cel care determină învățarea în rândul tinerilor. Astfel, activitatea mea în mediul universitar, (profesională, didactică și de cercetare științifică) a început în anul 2009 și continuă, în prezent, în Departamentul forțe terestre din cadrul Facultății de Comandă și Stat Major a Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București. După zece ani de experiență universitară și peste douăzeci și cinci de carieră militară mi-am pregătit teza de abilitare pentru certificarea calității de a conduce lucrări de doctorat în domeniul *ȘTIINȚE MILITARE*.

Prezenta teză structurată pe două capitole, precedate de o introducere și încheiată cu o serie de concluzii se înscrie în precizările Metodologiei privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare/Ordinul nr. 3121 al ministrului educației și cercetării științifice privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, emis în data de 27 ianuarie 2015.

În primul capitol prezint contribuțiile mele la dezvoltarea științei militare, concretizate în rezultate științifice originale pe care le-am avut după obținerea titlului de doctor, rezultate materializate în activitatea profesională și de cercetare. La rândul său, structurat pe două domenii, capitolul abordează contextul activităților de cercetare științifică, accentuând motivația care m-a determinat să elaborez prezenta teză și domeniul cunoașterii, care cuprinde problematica sistemelor de comandă și control cu provocările sale privind interoperabilitatea și optimizarea actului decizional.

Acțiunea militară, prin însăși natura ei, prin încărcătura politico-militară a scopului de îndeplinit și prin participarea unor forțe aparținând mai multor națiuni și din categorii de forțe diferite, este o acțiune distinctă față de celelalte acțiuni sociale. Dacă, în trecut, problematica războiului era un domeniu strict militar, în prezent complexitatea fenomenului a determinat abordarea sa de către specialiști din domenii din ce în ce mai diverse. Cel puțin două aspecte ne determină să credem că teatrul de operații al viitorului complet cibernetizat va constitui o realitate în următoarele decenii. Primul aspect se referă la procesul integrării sistemelor de automatizare a conducerii trupelor cu sistemele de armament de înaltă precizie, precum și apariția și utilizarea roboților, vehiculelor telecomandate și munițiilor inteligente. Al doilea aspect este definit de metodologia conducerii acțiunilor militare în condițiile globalizării

NECLASIFICAT

instrumentului militar și cibernetizării acestuia, care schimbă complet conținutul procedurilor de acțiune. Conducerea în astfel de situații, în context multinațional, reprezintă o provocare, iar obținerea succesului are la bază *interoperabilitatea sistemelor de comandă control*, sincronizarea elementelor, printr-o integrare eficientă și o acțiune sinergică, în acord cu obiectivele stabilite și starea finală dorită.

Cel de-al doilea capitol al tezei de abilitare arată succint direcțiile de dezvoltare ale carierei academice, științifice și profesionale, indicând în mod practic ceea ce intenționez să fac mai departe în calitate de cercetător științific, cadru didactic universitar și conducător de doctorat, pentru a contribui eficient la dezvoltarea gândirii militare, la formarea studenților, cursanților, studenților-doctoranzi în spiritul capacității de înțelegere și previzionare a evoluției sistemelor complexe de comandă și control în context multinațional.

Cercetările științifice au la bază, de regulă, o serie de provocări. În cazul de față consider ca fiind necesare clarificări asupra problemelor care vizează un răspuns de gestionare eficientă a situațiilor de criză, conflict și postconflict, plecând de la întrebările:

1. Care sunt tendințele de evoluție a sistemelor de comandă și control?
2. Care sunt metodele și procedurile ce trebuie aplicate la nivelul sistemului de comandă și control pentru eficientizarea acțiunilor în situații de conflict și postconflict?
3. Cum poate fi îmbunătățit un sistem de comandă și control existent astfel încât să asigure superioritate decizională într-un context multinațional?

Dezvoltarea sistemelor de comandă și control, cu precădere dezvoltarea arhitecturii procedurale, constituie pentru mine un obiectiv major al ***viitoarelor mele cercetări în domeniul științei militare***.

În decursul istoriei, modelul principal NATO s-a bazat pe constituirea ad-hoc a comandamentelor și structurilor de forțe de tipul *task force* sau *combined joint task force*, în funcție de misiune, scopul și amploarea operației, însă provocările actuale de securitate pun sub semnul întrebării posibila eficiență a răspunsurilor. Identificarea unor soluții în acest sens vor constitui, de asemenea, ***direcții de cercetare prioritare*** pentru mine.

Realitățile mediului de securitate actual coroborate cu dezvoltarea tehnologică, fără precedent în istoria omenirii, dar și cu amplificarea amenințărilor ca urmare a fenomenului de globalizare (aș putea spune benefic pentru factorii economici și sociali, însă nu și pentru factorul securitate) ne conduc spre o singură variantă principală de răspuns, respectiv o intervenție multinațională. Desigur, afirmația ridică o serie de întrebări: De ce multinațională?; Cum este stabilită ponderea de participare?; Cine conduce o astfel de operație?; Cine își asumă o astfel de operație?; Care sunt mecanismele de control ale unei astfel de acțiuni? Iată, astfel, o altă serie de întrebări la care voi încerca să răspund prin cercetările viitoare.

În concordanță cu ideile enunțate mai sus apreciez că prezenta teză, care reflectă rezultatele eforturilor depuse de mine, în perioada 2009-2019, în direcția dezvoltării domeniului *științelor militare* în general și în demersul de înțelegere a complexității sistemelor de comandă și control în context multinațional în special, alături de dorința de a mă implica în continuare în activitățile de cercetare științifică, mă determină să solicit abilitarea pentru a mă înscrie în cursa pentru ocuparea unui loc în cadrul onorantului corp al conducătorilor de doctorat.

24.04.2019

Locotenent colonel

conf.univ.dr. Niculai-Tudorel LEHACI